

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 183/2024-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **DIAGO SF s.r.o.**, Železničná 7, Brezno, zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, Skuteckého 33, Banská Bystrica, proti uzneseniu Správneho súdu v Bratislave sp. zn. 2Sf/22/2023 z 13. decembra 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 28. marca 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením správneho súdu sp. zn. 2Sf/22/2023 z 13. decembra 2023. Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil správne mu súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiada o náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 8. augusta 2023 správne mu súdu žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 101719798/2023 z 10. júla 2023. Spolu s podanou žalobou navrhol, aby jej správny súd priznal odkladný účinok, čo odôvodnil tým, že okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia mu preukázateľne hrozí závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda a že priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom. Zároveň poukázal na ekonomickú situáciu spoločnosti. Správny súd napadnutým uznesením návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zamietol.

3. Sťažovateľ sa domnieva, že napadnuté uznesenie správneho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď správny súd nesprávne aplikoval § 258 v spojení s § 185 písm. a) Správneho súdneho poriadku, navyše správny súd nepriznanie odkladného účinku správnej žalobe

nedostatočne odôvodnil. Zároveň poukázal na neodôvodnené rozdiely v rozhodovacej praxi správneho súdu, ktorý v obdobných právnych veciach založených na totožnom skutkovom základe priznal správnym žalobám odkladný účinok.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Z petitu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie označených práv uznesením správneho súdu sp. zn. 2Sf/22/2023 z 13. decembra 2023, hoci k ústavnej sťažnosti pripojil uznesenie správneho súdu sp. zn. 3Sf/27/2023 z 18. januára 2024. Ústavný súd je v zmysle § 45 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, v zmysle uvedeného ustálil, že ústavná sťažnosť smeruje proti rozhodnutiu vymedzenému v petite ústavnej sťažnosti.

5. Podľa § 55 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania je neprípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

6. Prekážka prv začatého konania (litispendencia) bráni tomu, aby na ústavnom súde prebiehali dve konania, prípadne viac konaní v tej istej veci. Totožnosť veci je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, a identity účastníkov konania.

7. Ústavný súd konštatuje, že v čase doručenia posudzovanej ústavnej sťažnosti prebieha na ústavnom súde konanie v tej istej veci. Sťažovateľ zastúpený totožným právnym zástupcom v ústavnej sťažnosti doručenej ústavnému súdu 19. marca 2024 a vedenej pod sp. zn. Rvp 757/2024 sa na základe totožnej právnej argumentácie domáha vyslovenia porušenia identických práv podľa ústavy a dohovoru napadnutým uznesením správneho súdu.

8. Vzhľadom na zistenie, že ústavný súd v identickej veci sťažovateľa už koná, z dôvodu prekážky prv začatého konania v tej istej veci bolo potrebné predmetnú ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietnuť pre neprípustnosť podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde v spojení s § 55 písm. b) zákona o ústavnom súde (obdobne napr. II. ÚS 203/2019, II. ÚS 203/2020).

9. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá a rozhodnutie o ostatných návrhoch uvedených v petite ústavnej sťažnosti je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd o týchto návrhoch sťažovateľa už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. apríla 2024

Libor Duľa
predseda senátu